

Čitanja od dana: 1Kor 1,26-31; Ps 33,12-13.18-21; Mt 25,14-30

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju (Mt 25, 14-30)

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Čovjek, polazeći na put, dozva slugu i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan — svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.«

»Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'

»Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'

»A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.'

»Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu: ondje će biti plač i škrgut zubi.'

Riječ Gospodnja

PRIGODNA PROPOVIJED

Istinu, da naš život nije samo ovdje i sada, već da on ima svoj nastavak i nakon svog zemaljskog postojanja, Isus poučava svoje slušatelje u današnjoj prispodobi iz Evanđelja. Ali, kakav nas život očekuje u vječnosti, ovisi o tome, kakvim smo ga djelima ispisali na zemlji; kako smo ga koristili. Isus zato želi da svoj život ne čuvamo kao kakvo zakopano blago, već da ga koristimo za dobro drugoga. O tome nam govori Isus kada govori o slugama kojima je gospodar povjerio talente; novac velike vrijednosti. Prvome je povjerio pet, drugome dva, a trećemu jedan. Dok je gospodar odsutan, slugu trebaju umnožiti talente – što prva dva i čine. No treći, jer se pobojavao da će sve izgubiti, zakopao je svoj talent i gospodaru vratio samo ono što mu je bio dao; zbog čega biva ukoren i kažnjen.

Isus nam pred oči stavlja istinu da je svatko od nas sluga iz današnjeg Evanđelja, ali i opomenu o gospodaru koji nenajavljeno dolazi na račun, a to je sam Gospodin. Opominje nas, da nas na kraju našeg zemaljskog života čeka završni obračun i nagrada, koja se ne isplaćuje prema onome što je tko dobio, nego sukladno našoj vjernosti i marljivosti. Svatko od nas je dobio od Boga vlastite darove, sposobnosti, ali i zadaće u životu koje mora ispuniti. Marljivi sluga je onaj koji zauzeto radi sada, znajući što ga očekuje u budućnosti, a lijeni onaj koji ništa ne radi, a samo sanjari o budućnosti. Bog nam je dao darove; naše sposobnosti, naš život i ovaj svijet, da ih kao Božji suradnici učinimo mjestom Božjeg prebivališta. To je zadaća koje se ne trebamo bojati zbog kazne, ako je nećemo izvršiti u potpunosti. Ne trebamo se bojati Boga, već u njemu gledati suradnika i pomoćnika, koji ima veliko povjerenje u nas,

kad nam je povjerio tako velike i skupe darove. Ako i ne budemo previše uspješni, najvažnije je da se trudimo, da radimo i da ne odustajemo, jer to će na kraju biti jedino važno i vrijedno u očima gospodara. Kroz ovu prispodobu, Isus nam potvrđuje svoju riječ da tko želi svoj život sačuvati, na kraju će izgubiti sve, bit će praznih ruku na konačnom obračunu i sudu. Ne smijemo bježati od te odgovornosti, pa makar dobili samo jedan talent, moramo ga upotrijebiti, a on će biti poput malog gorušičinog zrna, koje će uzrasti, zalijevano Božjom milošću, u stablo koje rađa mnoštvom dobrih plodova.

Mnogi se, nažalost, u životu ponašaju poput lijenog sluga koji u svojem životu ne vidi nikakvu vrijednost, u sebe nema povjerenja smatrajući da je nesposoban, i da ga u životu prati samo nesreća i neuspjeh. Nitko ne smije dići ruke od sebe. Ovaj ih je beskorisni i lijeni sluga digao. Potrebno je prihvatiti sebe i povjerene darove, jer će se jedino tako naš kapital umnožiti, ma koliko on bio neznatan. Nesposobni sluga to nije znao, nije se na to odvažio i promašio je svoj život. "Čime je moguće otkupiti promašeni život"? reći će Isus u Evanđelju. (usp. Mk 8,37). Ničim. Stoga je Isusova smjernica jasna. Treba se pokrenuti i raditi odgovorno s povjerenjem u Božju pomoć. Treba se zauzeti u svijetu za vrijednosti koje su nam povjerene, makar se u životu sve protiv toga urotilo. Zar te vrijednosti za nas vjernike nisu i: Božja Riječ, vjera u Božju prisutnost u Euharistijskom otajstvu, vjera u Boga Oca i njegovu ljubav i neograničeno praštanje? Zar jama u koju je lijeni sluga zakopao svoj talent nije život straha u kojem smo svoju vjeru sveli na samo njeno povremeno i prigodno svjedočenje? A Bog nam daje te darove da ih iskoristimo za dobro dugoga. Kako ih koristimo? Zapitajmo se: Koga smo „zarazili“ našom vjerom? Koliko smo osoba ohrabрили našom nadom? Koliko smo ljubavi podijelili s našim bližnjima? A život je naše mjesto rada gdje trebamo umnožiti nama povjerene talente.

Papa Franjo kaže da je svijet još uvijek neispisana knjiga, neobrađena njiva, a povijest je velika radionica. Stoga svijet treba; sjeme nade, predanja, žrtve i neumornoga rada, a ne treba lijene i beskorisne sluga koji zakopaju povjerene im darove i žive u stalnome strahu za sebe i za ono što im je darovano.

Draga braćo i sestre. Prispodoba o talentima nas uči da u svojim životima ne skrivamo ili zakapamo naše ispovijedanje vjere i pripadnost Kristu. Ne smijemo u životu biti zatvoreni u sebi, već trebamo srušiti zidove našeg egoizma, kako bi naši darovi došli do drugih i donosili mnogo ploda. Gospodin svakome od nas povjerava onoliko koliko tko može nositi, jer nas dobro poznaje, ali nam svima daje isto, svoje ogromno povjerenje. Nemojmo ga razočarati, i na povjerenje odgovorimo povjerenjem, a to je naš život koji u svemu na dobro surađuje sa Bogom. Sve što imamo nam je povjereno kao dobro, kao dar, i od toga trebamo činiti ono što najbolje možemo. Možda, dragi brate i sestro, nećeš činiti velika djela, ali zato čini mala djela sa velikom ljubavlju. Rezultat će biti gospodareva nagrada, a ne tama i odbačenost koju je dobio lijeni sluga, jer nije ništa riskirao i prokockao je svoj život. Zato za nas nema mjesta gdje ne možemo svjedočiti svoju pripadnost Kristu Gospodinu, a sve su to situacije i mjesta za umnažanje povjerenih nam talenata.

Draga braćo i sestre u Kristu! Dar vjere, veliko je blago koje nam Bog povjerava, osobito po osobama u svetim duhovnim zvanjima. Vjera je blago koje nosimo u glinenim posudama našega tijela, a koje moramo umnožiti dobrim djelima, kako bi ga mogli ponijeti sa sobom i kada se ovo naše tijelo preda zemlji na čuvanje do dana uskrsnuća. Zato je važno da imamo dovoljan broj svećenika, redovnika i redovnica, koji će nas svojim poučavanjem, dijeljenjem sakramenta i primjerom svoga života učiti kako da umnožimo blago svete vjere po kojoj ćemo zaslužiti i gospodarevu pohvalu i vječnu nagradu. Zato i danas molimo: Gospodine podari nam dovoljan broj svećenika, redovnika i redovnica, koji će nam pokazivati pravi put kroz život, da bogati dobrim djelima, dođemo u onaj vječni i zaslužimo čuti riječi: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! Uđi u radost gospodara svoga!“. Amen

MOLITVA VJERNIKA

Bogu, Gospodaru našeg života i darovatelju svakog dobra, uputimo svoje prošnje.

1. Za Crkvu, da bude nepresušna riznica Božjih dobročinstava za sve narode svijeta. Molimo te.
2. Za duhovne pastire, da zauzetim radom i primjerom vlastita života budu istinski učitelji; kako da umnožimo talente koje smo dobili od Boga radi vječne plaće u Nebu. Molimo te.
3. Za pripravnike i pripravnice za sveta duhovna zvanja, da povjereni talent duhovnog poziva čuvaju i oplemenjuju životom potpunog predanja Božjoj volji. Molimo te.
4. Za nova duhovna zvanja, da Gospodine u srca mnogih mladića i djevojaka pohraniš blago svetog duhovnog poziva na koji će ti velikodušno odgovoriti životom u svećeništvu ili redovništvu. Molimo te.
5. Za ministrantsku zajednicu naše župe, da mnoga djeca i mladi postanu njezini novi članovi. Molimo te.
6. Za sve nas, da ispisujemo svoj život dobrim djelima po kojima ćemo zaslužiti i život vječni. Molimo te
7. Za naše pokojne, da im Gospodine u Nebu uzvratiš za sva dobra koja su činili na zemlji. Molimo te.

Bože, dobri naš Oče! Zahvaljujemo ti na svim dobrima kojima daruješ naše živote. Osobito ti zahvaljujemo na daru svete vjere. Daj nam svoga Duha da po njoj živimo, kako bismo te mogli kroz svu vječnost hvaliti i slaviti. To molimo tebe koji živiš i kraljuješ u sve vjeke vjekova. Amen

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Svemogući Bože,
ti u svakome vremenu izabireš i pozivaš ljude
da nasljeđuju tvoga Sina Isusa Krista.
S pouzdanjem te molimo:
obnavljaj svoju Crkvu snagom Duha Svetoga
i daruj joj svetih svećenika, redovnika i redovnica,
koji će riječju i životom
svjedočiti tvoju dobrotu i blizinu.

Probudi u našim obiteljima otvorenost i ljubav prema životu,
da postanu plodno tlo novih duhovnih zvanja.

Dodirni svojim pogledom srca onih koji te traže,
oblikuj ih božanskom milošću,
usadi u njih nesebičnu želju
da služe braći i sestrama
i da se potpuno predaju tebi,
našoj radosnoj nadi,
koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu
(mogu se izmoliti i neke prigodne litanije ili zapjevati koja prigodna pjesma)